

det ærede Medlem for Slagelse vilde gøre lige over for Brønderierne og Spritfabrikkerne. Jeg tror ikke, det er gennemførligt; i alt Fald ikke paa nogen saadan Maade, at det ikke skulde forbyde Brændevinen for Konsumenterne. Jeg kommer saa til den anden Fremgangsmaade, det ærede Medlem samtidig vilde benytte, idet han vilde have den toldbeskyttede Industris Toldskatter nedsatte med 3 Mill., hvilket efter hans Mening vilde give Forbrugerne et Plus af 10 Mill. Kr. Det kan meget godt være, at det er rigtigt; det tør jeg ikke dømme om; men inden jeg bliver ærlig og heldig og korrekt, vil jeg dog gerne have det mere specificeret. Saadant et rundt Tal er jo let at gaa med, men det er vanskeliggere at fordøje. Men selv om det nu er rigtigt, saa spørger jeg, er det nu ogsaa givet, at denne Binding af 10 Mill. vil falde paa de samme Dele af Samfundet, hvorpaa Skatten af 3 Mill. Kr. paa Brændevinen vil falde? Det ærede Medlem har jo forudset denne Indvending, og han har villet imødegaa den derved, at han har sagt, hvad vist ogsaa er rigtigt, at toldbeskyttet Industri navnlig tilvirker de grovere Varer, særlig Manufakturvare. Dette er vist rigtigt, og jeg tvivler ikke derpaa, men alligevel er det et Spørgsmaal, om det bliver de samme Dele af Befolkningen, hvorpaa Brændevinsafgiften vil komme til at hvile, som vil komme til at nyde godt af denne Nedsættelse, og jeg vil sige, at jeg føler mig ganske overbevist om, at det ikke er Tilfældet. Jeg føler mig nemlig ganske overbevist om, at det Lag i Befolkningen, hvor kvantitativt set den største Mængde af Brændevinen nydes, strækker sig ikke nær saa højt op som det Lag af Befolkningen, hvor kvantitativt set den største Mængde af de grovere Manufakturvarer bruges. Jeg er efter alt, hvad jeg har oplevet og erfaret, ganske overbevist om, at kvantitativt set bruges den allerstørste Del af disse grove Manufakturvarer af Middelstanden, paa hvilken Brændevinsafgiften kun vil komme til at hvile meget lidt. Det er ganske sikkert saa, at de grovere Manufakturvarer benyttes et godt Stykke op, og jo højere oppe de benyttes, desto mere af dem benytter den enkelte Person eller Familie, fordi Velstanden er større. Ja, selv om vi komme op til rigtig gode Klæder, er jeg overbevist om, at der i dem rundt omkring i For og i Kommer og andre Steder stikker en Del af de grove Manufakturvarer. Jeg har f. Eks. lagt Mærke til, naar jeg har faaet Tøj hos Strædderen, at han har nogle grove Gærredskapper, som han putter ind paa de smalle Steder, for at saa det hele til at

passe. Det er selvfølgelig i Forhold til det hele ikke meget; men det tæller altid med, og bliver det puttet ind i mange Sæt pæne Klæder, bliver det dog til noget. Men, som sagt, et stort Stykke op i Middelstanden er det ganske sikkert, at der bruges overordentlig meget af de grove Manufakturvarer, og Resultatet vilde, hvis det ærede Medlems Eksperiment blev gennemført, ganske sikkert give saadant noget som, at de uheldigst stillede Samfundsklasser vilde faa sig en Brændevinsafgift paa et Par Millioner Kr. og maaste blive lettet for Halvdelen. Man behøver ikke at kende meget til Arbejdsklassernes Forhold paa Landet — her i København er der jo mangfoldige Arbejdere, der i Sammenligning med Arbejderne paa Landet maa regnes til Middelstanden — for at vide, at det Manufakturvarerforbrug, som er der, ikke er saa stort, at Tolden deraf virkelig skulde kunne løbe op til noget, der kunde nærme sig til den Afgift pr. Snaps, som den højtærede Finansminister har tiltænkt dem. Saa jeg er ganske overbevist om, at selv om Brændevinsafgiften blev meget lavere end foreslaaet, vilde det dog være en grumme daarlig Handel for disse Samfundsklasser at gøre. Jeg vil derfor sige, at hvor godt jeg end i og for sig synes om Mindretallets Forslag til en ny Toldlov, vil jeg dog ikke være med til at løbe det for en saadan Brændevinsafgift. Jeg er for mit Vedkommende ganske paa det rene med, at det vilde være for dyrekøbt. Naa, jeg antager nu egentlig heller ikke, at vi komme dertil, jeg haaber, at vi skulle kunne faa en god og tilfredsstillende Toldlov uden at komme til en Brændevinsafgift. Jeg slutter dette deraf, at saasnart Brændevinsafgiften viser sig i Farvandet, er der en Mængde forskellige Anvendelser for den. Den højtærede Finansminister vil anvende den til nogen Kompensation ved Hartkornskatterne, saa vidt jeg mindest, til en Kompensation ved Toldloven med den Toldindtægt, der tabes, til Skoleloven, til Retsreformen, til Husmandsreformen — det var 5 — og det ærede Medlem for Horsens (Wulff) vilde anvende den til Ulykkesforsikring og Alderdomsforsikring — det var 7 — og der er vist flere Forslag endnu. Det viser jo i Grunden, hvad Brændevinsafgiften er for en herlig Diamant; den kan bruges til alt muligt, og jeg vil slutte med at henstille til den højtærede Finansminister at passe godt paa den Diamant, det er en sjælden og kostbar Mønt, som man ikke skal give fra sig i Utide. Med en Tyskland har man, efter hvad jeg en Gang har læst, i Juliusstærnet i Spandau liggende, jeg ved ikke hvormange, preussiske Thaler i Guld